

KAJ SE DOGAJA V MOJI DOMIŠLIJI

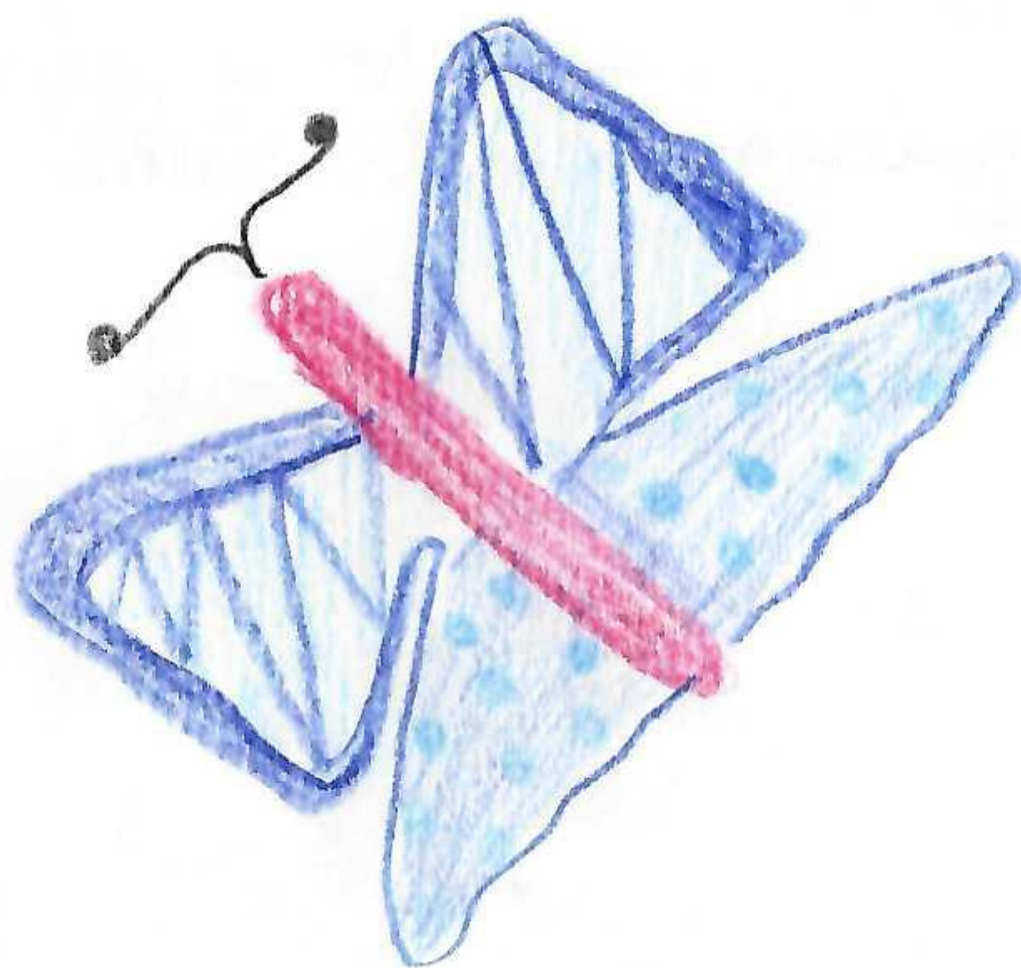
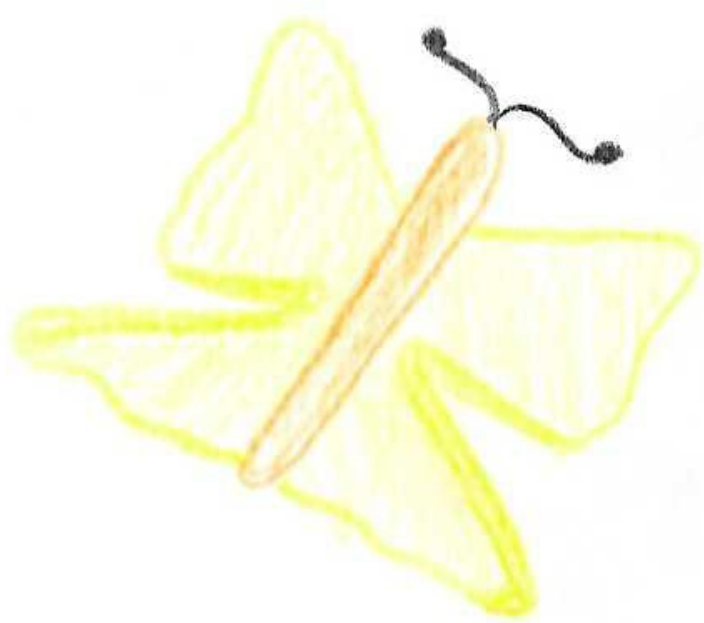
AVTORICA: EVA BRKOVIČ

POČITNICE

Počitnice le kam
hitite, jaz bi se igral,
tekel bi s metulji
in poskakoval.

Počitnice le kam hitite.
Jaz bi s čolnom
se peljal in s
valovi poskakoval.

Počitnice le kam hitite,
poiskajte se tu,
da me razveselite
in mi nasmeh na
obraz naredite.

SADJE

Ko oglednem v sadje
je sladko, je sočno
in dobro celo.

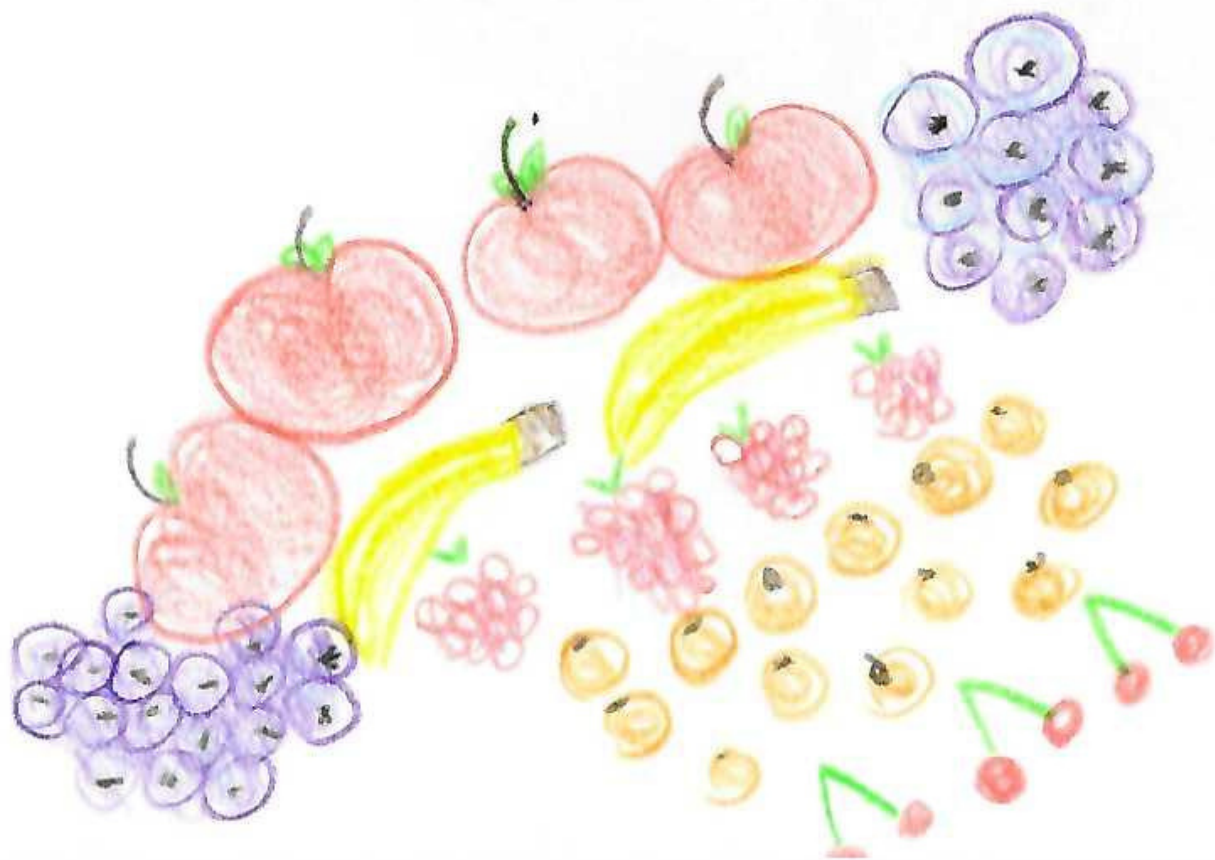
Kadar jabolko je rdeče,
pojedla bi ga dve reče.

Ko ogledam banano,
se spomnim na opico ravnigrano.

Kadar jagode niso rdeče,
moj trebušček nima reče.

Maline so moj zaklad,
ko jih najdem, sem srečna kot pirat.

Vse sadje je sladko,
včasih tudi kisel, a najbolj
od vsega je zdravo.
Moje veliko vitaminov ravnigrano.

DOMOVINA

Moja domovina je Slovenija,
je kraljica našega sveta.
Njena znamenitost je človeška ribica,
ki je plavala kar se le da.

Prekmurška gibanica
je najboljša podarica.
Je črna, bela in rjava barva,
lahko pogosto je med travo.

Črno ki pride na Bled,
kremeno kupi rožo.
Po Blejskem jezuru se je plitvo popelje
in do cerkve levo se pripelje.

Jg, 1.12.202

Dragi sveti Miklavž!

Škalo si? Predvidevam, da si
radar. No prvi nas je grozen virus,
ki lahko okuži ves svet. Najti so
ortici, rože, določene trgovine, igrišča, ...
Ali je tudi tako? Upam da me,
saj potem nas strok ne boš mogel
obdariti s darili. Vd vsega si najbolj
želim, da bo tek varmer čim prej
konec. Prosim te tudi, da bom kmalu
spet videla prijatelje, rožolce in sveda
učiteljico. Prosim te, da mi uresničiš
želje.

Lepo te pozdravljam.

Eva

SNEŽINKA PRIPOVEDUJE

* Lirjo! Jaz sem snežinka Klara, mo naj tak me
kličijo. Komaj čakamo, naj bo jutro snežilo. Pripraviti se
moramo, če prej pa samo povemo nekaj o deželi snežinke.
Dekaj živimo v snežinke, nekateri so majhne, druge
rednje, velike, lepe, malo grše, stare, mlade, ... Jaz sem ena

* od velikih in lepih. Moja stara sta se umrla, stopilo
ju je sonce. No zdaj pa najraj ko deželi snežinke.
Če nas je čisto drugače kot pri vas. Sole so ržci, ržci
pa ržci, namesto tople hrane jemo zamrznjeno, ne igramo
se na igriščih, igramo se pri zobozdravniku in zdrav-
niku, ... Džike me držimo v rokah, temveč letijo, naša
maloga ju le, da jih hrems.

* Lahko bi vam povedala še več, a je mi že mimo,
in zdaj se moramo pripraviti, da bom zapadla na mehko
in mrazu tla. Nonda bi bilo dobro, da se bo v našem
zamrzovalno skrivajo, naj našem končati kot moja stara.

SNEŽENI MOŽE PRIPOVEDUJE

Ravno sem izdelovala merjenega moža in pomislila, kako bi bil, če bi spregovoril.

In kar naenkrat je stal pred mano. Na pogled je bil kot vsi drugi. Nekaj je spregovorilo in pogledala sem levo, desno, naprej in nazaj. Kajmans je stal merjeni mož. Ugotovila sem, da ni bil kot drugi, saj je govoril. Spraševala sem ga, kdo ga je izdelal. Odgovoril mi je, da tega točno ne ve, le napominja, da je pri delu pomagala manjša punčka. Spraševala sem ga, tudi kaj se je dogodilo danes na rankališču. Počelal mi je, da se je dogodilo veliko dogodivščin. Ena izmed deklic stara sedem let, se je izgubila, a čez čas so jo našli. Taneč se je s srammi rabil s punčko s rjavimi lasmi. Punčka se je razžejala, on pa se je smejal.

Edaj pa je že runaj temno in moram nazaj zaledeneti. Telega sem se is podoviti, a sem razlivala glas, ostre: "Eva merjaka je se potrebno dokoncati!"

S SANMI V NEZNANO

Tamaj je prijetno snévalo in jaz sem bila bogata. Ker nisem smela
sem, sem se razmislila, kako bi bilo, če bi lahko odšla in sanjala in meznano.

U hipu sem bila na tako velikem kolesu, sploh se gas ni dalo
opaziti. Bilo prehodljivo sem se spustila po njem. Drela sem tako
hitro, da me mimoidoči sploh niso opazili. Videla sem ravnalnice. Ravn
se imeli tekmo. ~~U~~ sem se pridružila in celo smagala. Ljudje so
me hoteli opaziti, jaz pa sem ponosno odvihrala. Bilo je za po
ceno in moralno sem se najti prenošice in naslednji dan naslednji
pot. Nalaga sem hotel, ki se je imenoval Sanksnilandija, saj so
tam prespali vsi, ki so si ravnali in meznano. Jaz sem prenočila
tudi jaz in naslednji dan sem naslednja in ravnajem. Ko
sem se ravnala, sem videla galebo, pa prav te divje galebe.
Neprem kakor so se ravnali tam, prijetno so ravnali. Nadaljevala sem
pot in odšla se v trgovino. Jaz sem se kupila nove ravnice in
robovice. Na hitro sem se se ustavila na Postovanki, kjer sem
mekono podarila stare sanje.

Pravno sem ravnala ustopiti in mesto po imenu Kdo se kam
vodi, a sem ravnala glas: "Eva! Pridi, spusti raj!"

ANJINA LIČILA ♥

- A**nja je bila puca, ki se je vsako dan ličila.
- B**olje se je malicila in več ličil naredila nose, kolikor ji je bilo všeč.
- C**ena je bilo ime njene ribice.
- E**do pa njenemu kučku.
- D**nevi so tebli in mankrat je os trgovini romanjsko ličil.
- E**va je bila Anjina mama, ki jo je poklicala na telefon.
- F**redo je bil njen oče, ki se je oglašal po telefonu.
- G**lej, glej, kdo me pa kliče je rekel.
- H**itro je prodala svojo morico s ličili.
- I**n mankrat se je Anja začela jokati, saj je pri njenih starših tudi romanjsko ličil.
- J**okala je in se spomnila, da pokliče svojo prijateljico Katijo.
- K**o jo je poklicala, se Katija ni oglašala.
- L**ičil ni bilo več, zato se je odločila, da jih izdelava sama.
- M**imogrede je se ličilo treba malo prereči bleščice.
- N**o, a to je ni amotilo.
- O**pravljala je delo in se spomnila, da bi ličila prodajala.
- P**reden je začela os prodajo, pa jo amotila njena redna nose.
- R**azmetavala je hišo, da bi naredila recept, a recepta ni, je le domišljija, je rekla Anja.
- S**trogi ji je rekla, naj gre domov.
- S**okirana nose je odšla domov, Anja pa se začela os prodajo.
- T**a omklja nose pa je to rekla pokraviti.
- U**ničiti je nameravala stojnico.
- V** tistem trenutku sta prišla Anjina starša in jo odpeljala domov.
- Z**elo lepo od nje ji je rekla Anja.
- Z**elala si je, da nikoli več ne bi romanjsko ličil.

MAVRICNA KAPICA

7. Za devetimi planeti in devetimi klavineti je živala deklica, ki je do rojstva dobila ime Mavrična kapica.

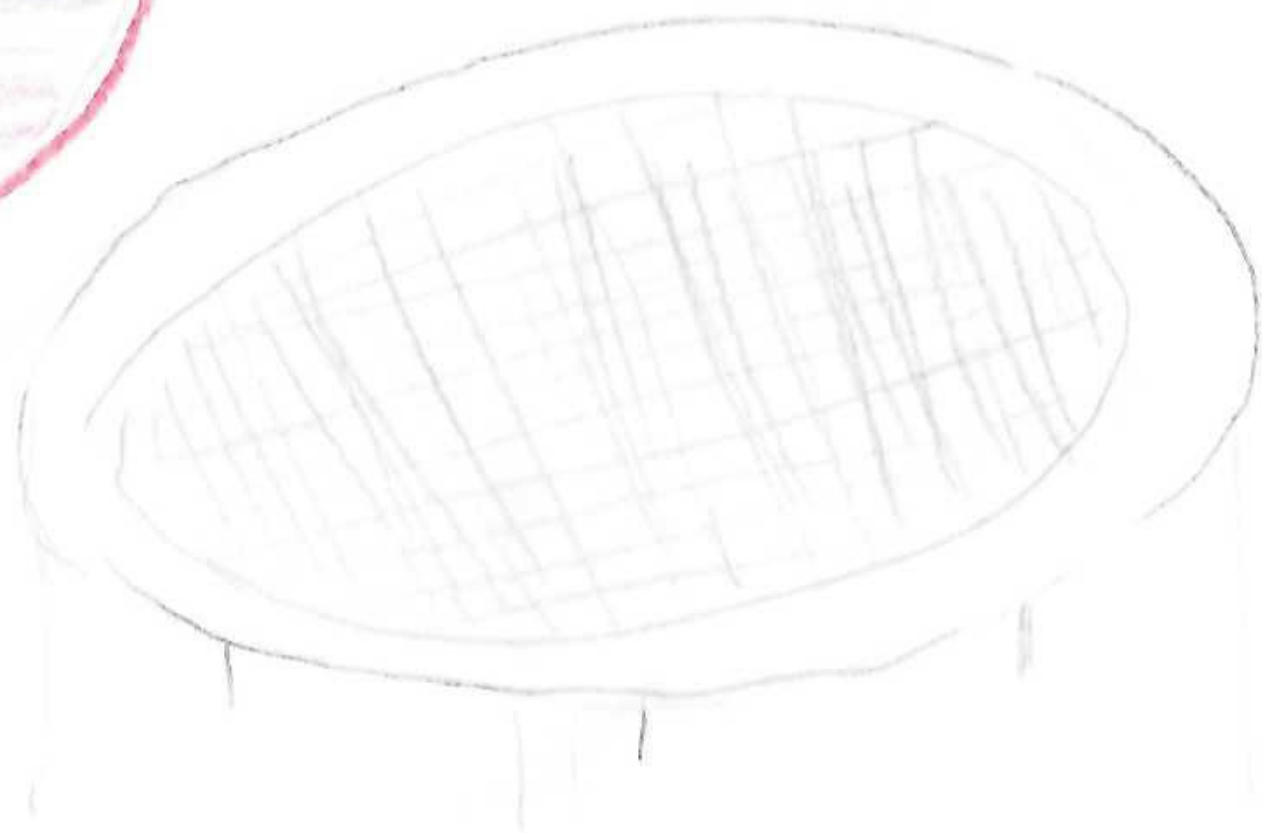
Ime Mavrična kapica je dobila, ker ji je njena babica vedela do rojstva kupila mavrično kapo, ki ji ni hotela meti. Mavrična kapica je živala na Zemlji in nekega dne ji je mama rekla, naj gre na dake k babici na Saturnu ter ji mese nekaj dobrot in odprila. Razložila ji je, da ima babica norice in zato je malo drugačna. Brez ugovarja je Mavrična kapica v raketo odletela proti Saturnu. Tam je imela le 3 ure hoje po mestu in 1 uro hoje po podzemlju.

Ko je prehodila mesto, je ravnila proti podzemlju. Videla je medveda, najprej se ga je zelo ustrašila. Medved je rekel, da je prijazen, a se noric ni bil. Predlagal ji je, da babici spleta sonce iz trave. Popravljal jo je, kaj čim njena babica. Mavrična kapica mu je odgovorila, da samo se tri ovčke in tam stoji babicina hiša. Medved se je s prvo izgubil, nato pa našel babicino vedrsko hišo. Vstopil je in počel babico vedrsko. Vbebel se je v vedrski kotum in se ulegel v posteljo. Prida je Mavrična kapica, vstopila je in rekla: "Mama mi je že rekla, da imas norice in si malo drugačna, ampak, da imas tako velika ušesa in ušta, tega pa ne gre." V tem hipu jo je medved počel. Pravno mimo prišel loec na maršine. Medvedu je naravnost trebuh in babica ter Mavrična kapica sta bili rešeni. Mavrična kapica je na poti ujela nekaj asteroidov, ki so jih dali medvedu v trebuh. Ko se je zbudil, je bil tako težak, da ni mogel niti stati. Potem pa so mu se asteroidi počili v trebuh.

Babica, loec in Mavrična kapica pa so imeli lep piknik med Saturna.

MOJA SANJSKA ŠOLA

Bila sem pri pouku, imeli smo test iz matematike. In kar naenkrat, ko sem gledala v tablo, sem se zamislila, kakšna bi bila moja sanjska šola. V moji sanjski šoli bi bile učilnice prebarvane iz različnimi barvami in učenci bi sedeli na žogah in tipkali na računalnike. Šola bi imela dronajt nastropij. V telovadnici bi imeli trampoline in veliko rekvizitor. V šoli bi imeli samo tri ure pouka in dve ali več ur športa. Na strehi bi imeli igrala in veliko stojnic. Imeli bi tudi drigalo. A kar naenkrat sem zaplavala iz domišljije in zagledala resno učiteljico in prazen test.

SPLEZALA SEM NA NAJVIŠJE DREVO SVETA

Nekega dne, ko sem hodila po mokri travi, sem se zamislila, kako bi bilo, če bi splezala na najvišje drevo sveta. Plezala sem in plezala, ko sem priplezala, sem se vedla na najdebelejši in najvišji veji. Nato sem gledala na svet. Reke so počasi tekle in na morjih ni bilo veliko ljudi. Videla sem gozdove, ptice, hiše, stolpnice, ... A ko naenkrat se je drevo zamajalo, vse ptice so zleteli z njega, jaz pa sem odprla oči in sedela sem na mokri travi.

Palček Irečko

Ko sem gledala skozi okno, sta mama in očka iz trgovine prinesla majhnega palčka. Vdložila sta ga na vrt. Gledala me je in gledal, kot da bi bila živa. Ko sem prišla iz šole, je palček bil čisto na drugem koncu vrta. Odšla sem v knjižnico, da si preberem o palčkih. Brala sem in brala, nato pa priletela na stran, ki se je imenovala samo en palček. Tam je pisalo samo en palček na vrtu je živa in ta bo pri tistem, ki ga je vreden. Vsek dan sem ga opozovala. Nek^{ega} lep^{ega} sončnega dne je palček hotel kar oditi. Hitro sem odšla ven in ga rešila, saj bi ga avto zbil. Zakrabil se mi je, saj pa sama reči nisem spjela, da je ^{reš} živa. Vprašala sem ga, zakaj je hotel oditi. Odgovoril mi je, da mu je bilo dolgčas in da bo od zdaj naprej vedno stal na vrtu in se igral z mano.

V HIŠI ŠTEVILKA 113 SE GODI STO STVARI

Jedla sem kosilo, kar naenkrat pa so
moje mudi zaplavale v domišljijo. Zamislila
sem si, da sem v hiši številka 113. Tam
je bilo veliko ljudi. Plešali so, se smejali,
pogovarjali, ... Videla sem opico, ki je
govorila saljivke. Bile so tako smešne,
da ko so jih poslušal, se nisi mogel
upreti smehu. Tudi strokovnjaki, ki se
niso nikdar zasmejali so se. Zagledala
sem gospo, ki je igrala saksofon.
Nikakor se je ^{nisi} naveličal poslušati. Tam
je bil tudi carovnik. Karal je tako
dobro, da nisi videl svojih osem.
Bilo je veliko ljudi in vsaki je delal
različne stvari. Pa nisem počela ničesar.
Vrela sem mikrofon. Nekaj trenutkov
sem čakala, potem pa začela peti.
Vse je utihnilo. Kar naenkrat pa
sem razdrala glas mame. Rekla je:
"Čra hitro pojey kosilo, radija se!"

ČUDEŽNO JABOLKO

Nekega dne, ko je bilo zelo vroče poletje, sem na jablani opazila lepo rdečo jabolko. Mislila sem, da je to samo lepo jabolko. Ugneda sem ga v svojo roko, da ga pojem. A ko sem želela narediti prvi vzgiz, je jabolko zatulilo: AAA!

Jabolko je odprlo oči in usta in se me ustrašilo. Uprašalo me je, zakaj sem ga hotela jesti. Udomnila sem mu, da mi je ogledal na pogled zelo slasten. Jabolko mi je tudi reklo, da je veselo, ker je bilo na naši jablani ter da sem ga ^{jaz} odtrgala. Jaz sem ga povprašala kako to, da je pristal ravno na naši jablani. Odgovoril mi je, da je zrastlel na njej in da je to jablano posadila moja babica. Povedal mi je tudi, da naj bi bilo to čarobno jabolko ter da na njej na vsakih deset let zraste čarobno jabolko. Zaradi tega sem klic: "Eva, Eva, zbudi se, sola bo!"

Na moji pivalni mizi je res bilo jabolko, a ne vem ali je bilo res čarobno.

